

Arrest

nr. 230 190 van 13 december 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. D'HAENE
Warandestraat 66
2300 TURNHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 9 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2019.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. D'HAENE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Benin City (Edo State). U bent een etnische Bini en een christen van de pinksterbeweging. Als kind verhuisde u met uw vader naar het dorp Dogo Nahawa, in Jos (Plateau State), waar uw vader priester werd van de Redeem Church of God. U werkte op het land en assisteerde uw vader in zijn kerkelijke activiteiten. In januari 2010 begonnen jullie bedreigingen te ontvangen vanwege de moslims in het dorp, die eisten dat de christenen zich bekeerden tot de Islam. Jullie hoorden op het nieuws dat er elders in Plateau State

aanvallen waren van moslims op christenen, maar namen de dreigingen verder niet al te ernstig. Op zondag 8 maart 2010 hield uw vader een avonddienst voor u en andere christenen uit het dorp, toen de kerk plots omsingeld werd door gewapende moslims. Jullie waren bang en trachtten te ontsnappen maar de moslims hielden jullie buiten de kerk tegen en staken het gebouw in brand. Uw vader verklaarde dat hij de leider is van de kerk en werd met machetes door de moslims gedood. U kon zich niet langer bedwingen en samen met enkele anderen begon u de moslims te bevechten. Ze waren te sterk en konden een deel van de kerkgangers doden. U slaagde er evenwel in te ontkomen en rende de natuur in. Na twee dagen rond te dolen kwam u terecht in Nahawa, een naburig stadje, en vroeg er de plaatselijke redeem kerk om hulp. U hield zich schuil in de kelder kerk samen met christenen uit andere dorpen die gelijkaardige dingen hadden meegemaakt. Na twee à drie maanden kreeg de moslimgemeenschap van Nahawa weet van jullie verblijfplaats en begonnen ze de eigenaar van de kerk te bedreigen en eisten ze dat hij de christenen zou overleveren. De leden van de kerk vroegen de mensen om de schuilplaats te verlaten. De priester wist echter dat u niemand meer had waardoor u kon blijven. Hij beloofde dat hij een oplossing zou vinden voor uw probleem. Op 5 september 2010 kwam één van de kerkouderen naar u toe samen met een onbekende man en zei dat de tijd gekomen was om te vertrekken. Dezelfde dag bracht de man u naar een hotel Lagos en later naar de luchthaven. U ontmoette er een andere man die met u zou meereizen en beseftte dat de priester uw vertrek uit Nigeria geregeld had. Op 5 september 2010 reisde u per vliegtuig naar Nederland waar u op 6 september 2010 aankwam. Dezelfde dag nam u de trein naar Antwerpen. Na drie dagen in het station te hebben verbleven werd u geholpen om naar het Commissariaat-generaal in Brussel te komen, waar u op 10 september 2010 een **eerste verzoek tot internationale bescherming** indiende. Op 19 januari 2011 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof werd gehecht aan uw verklaringen in Dogo Nahawa (Plateau State) verbleven te hebben, laat staan dat plaatselijke moslims u er aanvielen. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV) bij arrest (nr. 59597 dd. 13/04/2011). U ging tegen de beslissing van de RvV niet in beroep. Uit uw dossier blijkt niet dat u terugkeerde naar Nigeria.

Op 31 mei 2011 diende u een **tweede verzoek tot internationale bescherming** in. U blijft bij uw verklaringen in Dogo Nahawa in Jos State gewoond te hebben sinds uw jeugd en legt een politierapport en drie krantenartikelen neer om de incidenten waarbij u betrokken was aan te tonen. Op 7 juni 2011 nam de DVZ een beslissing van weigering tot inoverwegingname van uw verzoek om internationale bescherming (volgend verzoek). U keerde niet naar uw land van oorsprong terug.

Op 18 november 2019 diende u –in het gesloten centrum te Merksplas – een **derde verzoek tot internationale bescherming** in. Opnieuw herhaalde u sinds u klein was naar Jos te zijn verhuisd en u er te zijn opgegroeid. U herhaalde dat er in ‘uw’ state nog steeds gevechten zijn tussen moslims en christenen. U herhaalde dat uw vader pastoor was en hij daarom gedood werd en u – omwille van de bezigheden van uw vader – eveneens doelwit van moslims werd. Verder haalt u aan dat er moslimgroepen zijn zoals Boko Haram en de Fulani herders en die christenen doden. U zou bewijs hebben om uw verzoek te staven, maar kan het niet neerleggen omdat u opgesloten bent.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet, met name dat u in Dogo Nahawa / Jos – Plateau State door moslims aangevallen werd, omdat uw vader pastoor en de moslims christenen doodden, moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf te Dogo Nahawa / Jos – Plateau State. Niet alleen bleek uw kennis van Dogo Nahawa / Jos – Plateau State erg beperkt voor iemand die van jongs af in Dogo Nahawa / Jos – Plateau State gewoond zou hebben, uw verklaringen betreffende de voorvallen in Jos stroken bovendien niet met de landeninformatie. Deze werden motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd (arrest 59597 dd. 13/4/2011). Ook in het kader van uw tweede verzoek legde u verklaringen af die volledig in het verlengde liggen van de (ongeloofwaardige) verklaringen die u in het kader van uw eerste verzoek aflegde. In het kader van uw tweede verzoek nam de DVZ dan ook een beslissing van weigering tot inoverwegingname van uw verzoek om internationale bescherming (volgend verzoek). U keerde niet naar uw land van oorsprong terug.

Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Opnieuw dient te worden herhaald dat uw verklaringen dat u van jongs af met uw vader naar Dogo Nahawa / Jos – Plateau State verhuisde, uw vader daar vermoord werd omdat hij pastoor was en u – omwille van uw vader - geviseerd werd door de moslims (wat u bij uw eerste en tweede verzoek aanhaalde) niet geloofwaardig werden bevonden in het kader van uw eerdere verzoeken. De documenten die u in het kader van uw tweede verzoek neerlegde, waren evenmin van die aard om de eerdere vaststellingen teniet te doen. De verschillende door u neergelegde krantenartikelen hebben het over religieuze incidenten in Dogo Nahawa / Jos – Plateau State. Dat er zich te Dogo Nahawa / Jos – Plateau State religieuze incidenten voordeden, werd echter niet in twijfel getrokken. U wordt in geen van de artikelen vermeld. De krantenartikelen tonen op geen manier aan dat u in Dogo Nahawa / Jos – Plateau State verbleven zou hebben, laat staan dat ze aantonen dat u er vervolgd werd door moslims.

Betreffende het politierapport dient te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land, en dan nog meer bepaald in uw stad van herkomst - Benin-City - een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Nigeriaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien legt u geen enkel identiteitsbewijs van u of uw vader voor, waardoor niet aangetoond is dat uw vader inderdaad de persoon is die in het rapport wordt beschreven. Verder moeten voorgelegde stukken, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. De door u neergelegde kopie van de enveloppe van FedEx toont hoogstens aan dat documenten werden verzonden vanuit Benin City naar u.

Daarnaast verklaart u dat u vreest het slachtoffer te worden van het geweld door de moslim groep van de Fulani herders (written declaration plural application dd.18/11/2019, vraag 1.1.2). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) beschikt (COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire liée aux conflits agropastoraux, dd. mei 2017, zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat er in bepaalde regio's in Nigeria, meer bepaald in de zeer uitgestrekte geografische zone Middle Belt zich sinds een twintigtal jaar inderdaad conflicten voordoen tussen nomadische veehouders (voornamelijk Fulani herders) en sedentaire landbouwers, waarbij het aantal van deze conflicten de laatste jaren echter is gestegen. Ook de mate van geweld, onder andere gebaseerd op religieuze en etnische verschillen, en het aantal slachtpartijen zijn nieuwe factoren in deze conflicten. De ernst, omvang en impact van deze conflicten zijn echter regionaal verschillend en treffen niet alle inwoners van de Middle Belt in gelijke mate. Zo vallen de (dodelijke) slachtoffers van het geweld door de veehouders voornamelijk langs de zijde van de aangevallen sedentaire landbouwers. Daarnaast blijkt uit de informatie dat niet alle staten en Local Government Areas (LGA's) van de regio Middle Belt in gelijke mate getroffen worden door dit geweld. Het CGVS is zich dan ook bewust van de precare situatie die deze conflicten kunnen teweeg brengen, maar benadrukt dat elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden. Het loutere feit christen te zijn in Dogo Nahawa / Jos – Plateau State en te wonen in Plateau State is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A

(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Een verwijzing naar de algemene situatie ten gevolge van agropastorale conflicten volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw gehoor bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Zoals hogerop aangehaald werd reeds in het kader van uw voorgaande verzoeken om internationale bescherming geen geloof gehecht aan uw beweerde verblijf te Dogo Nahawa / Jos – Plateau State.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van verblijf van jongs af in Nigeria kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dogo Nahawa / Jos – Plateau State heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken”

Daarnaast verklaart u dat u vreest het slachtoffer te worden van het geweld door de moslim groep Boko Haram (written declaration plural application dd.18/11/2019, vraag 1.1.2).

Betreffende de algemene veiligheidssituatie te Nigeria kan echter het volgende opgemerkt worden:

Uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie ‘COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram’ dd. 28 maart 2018), blijkt duidelijk dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Er dient in uw geval echter te worden vastgesteld dat geen geloof gehecht werd aan uw beweerde herkomst uit of verblijf te Dogo Nahawa / Jos - Plateau State. Op geen enkel moment gaf u aan afkomstig te zijn uit de staat Borno, Adamawa of Yobe. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Uit uw verklaringen en het administratief dossier blijkt integendeel dat u afkomstig bent uit Benin City, Edo State. Bijgevolg dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, eerste onderdeel, afgeleid uit de schending aan van artikel 3 van het EVRM, voert verzoeker aan dat hij zonder twijfel de Nigeriaanse nationaliteit heeft en uit Nigeria is gevlucht en betwist hij dat zijn verklaringen ongeloofwaardig zijn. Onder verwijzing naar een reisadvies voor Nigeria van de Belgische overheid, stelt verzoeker dat hij als etnische Bini en Christen van de Pinksterbeweging sowieso gevisieerd wordt door moslims en door Boko Haram. Volgens verzoeker is het voor hem overal gevaarlijk in Nigeria.

In een tweede onderdeel, afgeleid uit de schending van artikel 8 van het EVRM, voert verzoeker aan dat hij recht heeft op een ongestoord gezinsleven met zijn zus met wie hij samenwoonde. Verzoeker wijst erop dat hij hier al 10 jaar is en veel inspanningen heeft gedaan om te integreren.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, voert verzoeker aan dat hem terugsturen onmiskenbaar een schending inhoudt van het vermelde artikel.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 51/8 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat geen rekening werd gehouden met het arrest nr. 86 767 van de Raad en met de nieuwe elementen die verzoeker heeft ingediend.

2.4. In een vierde middel, afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat het beginsel werd geschonden omdat geen rekening werd gehouden met de diverse elementen en voorgebrachte documenten.

2.5. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot de beoordeling van de nieuwe elementen die worden aangebracht in het kader van verzoekers volgend verzoek.

Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl. St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl. St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.6. Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

Verzoeker betwist dit in wezen niet maar stelt dat hij een gegronde vrees heeft bij terugkeer naar Nigeria omdat hij een etnische Bini en Christen van de Pinksterbeweging is die sowieso geïsoleerd wordt door moslims en door Boko Haram. Volgens verzoeker is het voor hem overal gevaarlijk in Nigeria. Waar verzoeker bij zijn schriftelijke verklaring en ter zitting herhaalt dat hij bepaalde zaken zou kunnen bewijzen, dat hij wel degelijk nieuwe elementen heeft maar dat hij deze niet kan voorleggen omdat hij in een gesloten centrum zit, kan hij de Raad niet overtuigen. Zo beroept verzoeker zich op artikel 8 van het EVRM en het samenwonen met zijn zus, zodat de Raad niet inziet waarom verzoeker of zijn raadsman niet minstens op de zitting de beweerdde nieuwe elementen/documenten voorlegt. Verzoeker benoemt de nieuwe elementen of documenten die hij zou kunnen voorleggen zelfs niet.

Naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag werd het volgende vastgesteld in 's Raads arrest nr. 59 597 van 13 april 2011:

“Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden identiteit en reisroute, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid. De overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, moet in de eerste plaats nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat of de regio die hij beweert te zijn ontvlucht omwille van vluchtelingenrechtelijke redenen. Het is bijgevolg niet onredelijk dat die overheid tracht de kennis van de betrokkene over de streek te toetsen. Een asielzoeker moet immers in staat zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn en zijn dagelijkse leven aldaar.

Van iemand die aanvoert van jongs af in Dogo Nahawa te hebben gewoond, kan een redelijke kennis worden verwacht over de betreffende streek. Het is aldus niet aannemelijk dat verzoeker slechts twee dorpen in de buurt van Dogo Nahawa kan benoemen en geen dorp op weg van Dogo Nahawa naar Jos bij naam kent (administratief dossier, stuk 3, p. 4). Voormelde vaststelling betreft een negatieve indicatie voor zijn geloofwaardigheid en ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen betreffende zijn persoonlijke betrokkenheid bij het conflict tussen moslims en christenen dat in maart

2010 te Dogo Nahawa plaatsvond. Verzoekers verklaringen omtrent voornoemd conflict stroken niet met de landeninformatie. Verzoeker verklaart in casu dat de kerk van zijn vader op 8 maart 2010 rond zeven uur 's avonds werd aangevallen door de moslims van het dorp (ibid., p. 4). Zowel uit de landeninformatie (administratief dossier, stuk 14, nr. 4 en 5) als uit de door verzoeker bijgebrachte schriftelijke vraag aan het Europees Parlement van 22 maart 2010 (administratief dossier, stuk 13, nr. 2) blijkt dat de aanval plaatsvond tijdens de nacht van 6 op 7 maart. De moslims die de aanval uitvoerden waren bovendien Fulani nomaden van de omliggende heuvels en zijn derhalve geen inwoners van het dorp (administratief dossier, stuk 13 nr. 2; stuk 14, nr. 2, 3 en 4). Aangaande het algemene religieuze geweld in de regio rond Jos blijkt uit de landeninformatie dat de regio rond Jos reeds jaren wordt geteisterd door religieus geweld, met hoogtepunten in 1994, 2001, 2008 en januari 2010, waarbij de stad Jos meermaals het centrum van de geweldpleging was. Verzoeker verklaarde echter: "Nooit gehoord over christenen en moslims die elkaar aanvallen. Misschien is het gebeurd maar was niet op het nieuws, enkel in jan en feb." (administratief dossier, stuk 3, p.4). De aanval op Dogo Nahawa wordt beschouwd als een wraakactie van de Fulani-moslims voor de aanvallen die in januari 2010 door de christelijke Berom jeugd werden uitgevoerd op deze groep (administratief dossier, stuk 14, nr. 1 en 4). Aangezien verzoekers betrokkenheid bij het conflict in Dogo Nahawa van maart 2010 de kern van zijn asielrelaas vormt, ondergraven voornoemde vaststellingen op fundamentele wijze verder verzoekers geloofwaardigheid.

Voorts is het niet geloofwaardig dat verzoeker tijdens de eerste drie maanden van zijn verblijf in de Redeem Church van het naburige dorp Nahawa niet zou hebben gesproken met de andere slachtoffers in de kerk. Voor zover verzoeker verwijst naar het feit dat hij gedurende de eerste drie maanden getraumatiseerd was, doch naderhand wel met de mensen heeft gepraat over de gebeurtenissen en de eventuele oplossingen hiervoor, dient te worden opgemerkt dat dit verweer niet aannemelijk is. Dient tevens te worden opgemerkt dat verzoeker geen verweer voert ten aanzien van de motivering in de bestreden beslissing dat zijn vrees plaatselijk van aard is en hij derhalve op bescherming binnen Nigeria kan rekenen door zich elders, in casu in het zuiden van het land, te vestigen.(...)" (eigen onderlijning)

Waar verzoeker in het verzoekschrift nog voorhoudt dat geen rekening wordt gehouden met de nieuwe elementen na de eerste asielaanvraag, "de toegenomen onveiligheid en vooral de toegenomen terreurdreigingen in Nigeria", kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker voorbij gaat aan de motivering in de bestreden beslissing waar het volgende wordt gesteld:

"Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Opnieuw dient te worden herhaald dat uw verklaringen dat u van jongs af met uw vader naar Dogo Nahawa / Jos – Plateau State verhuisde, uw vader daar vermoord werd omdat hij pastoor was en u – omwille van uw vader - geviseerd werd door de moslims (wat u bij uw eerste en tweede verzoek aanhaalde) niet geloofwaardig werden bevonden in het kader van uw eerdere verzoeken. De documenten die u in het kader van uw tweede verzoek neerlegde, waren evenmin van die aard om de eerdere vaststellingen teniet te doen. De verschillende door u neergelegde krantenartikelen hebben het over religieuze incidenten in Dogo Nahawa / Jos – Plateau State. Dat er zich te Dogo Nahawa / Jos – Plateau State religieuze incidenten voordeden, werd echter niet in twijfel getrokken. U wordt in geen van de artikelen vermeld. De krantenartikelen tonen op geen manier aan dat u in Dogo Nahawa / Jos – Plateau State verbleven zou hebben, laat staan dat ze aantonen dat u er vervolgd werd door moslims.

Betreffende het politierapport dient te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land, en dan nog meer bepaald in uw stad van herkomst - Benin-City - een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Nigeriaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien legt u geen enkel identiteitsbewijs van u of uw vader voor, waardoor niet aangetoond is dat uw vader inderdaad de persoon is die in het rapport wordt beschreven. Verder moeten voorgelegde stukken, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. De door u neergelegde kopie van de enveloppe van FedEx toont hoogstens aan dat documenten werden verzonden vanuit Benin City naar u.

Daarnaast verklaart u dat u vreest het slachtoffer te worden van het geweld door de moslim groep van de Fulani herders (written declaration plural application dd.18/11/2019, vraag 1.1.2). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) beschikt (COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire liée aux conflits agropastoraux, dd. mei 2017, zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat er in bepaalde regio's in Nigeria, meer bepaald in de zeer uitgestrekte geografische zone Middle Belt zich sinds een twintigtal jaar inderdaad conflicten voordoen tussen nomadische veehouders (voornamelijk Fulani herders) en sedentaire landbouwers, waarbij het aantal van deze conflicten de laatste jaren echter is gestegen. Ook de mate van geweld, onder andere gebaseerd op religieuze en etnische verschillen, en het aantal slachtpartijen zijn nieuwe factoren in deze conflicten. De ernst, omvang en impact van deze conflicten zijn echter regionaal verschillend en treffen niet alle inwoners van de Middle Belt in gelijke mate. Zo vallen de (dodelijke) slachtoffers van het geweld door de veehouders voornamelijk langs de zijde van de aangevallen sedentaire landbouwers. Daarnaast blijkt uit de informatie dat niet alle staten en Local Government Areas (LGA's) van de regio Middle Belt in gelijke mate getroffen worden door dit geweld. Het CGVS is zich dan ook bewust van de precare situatie die deze conflicten kunnen teweeg brengen, maar benadrukt dat elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden. Het loutere feit christen te zijn in Dogo Nahawa / Jos – Plateau State en te wonen in Plateau State is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Een verwijzing naar de algemene situatie ten gevolge van agropastorale conflicten volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw gehoor bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Zoals hogerop aangehaald werd reeds in het kader van uw voorgaande verzoeken om internationale bescherming geen geloof gehecht aan uw beweerde verblijf te Dogo Nahawa / Jos – Plateau State.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van verblijf van jongs af in Nigeria kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dogo Nahawa / Jos – Plateau State heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken”

Daarnaast verklaart u dat u vreest het slachtoffer te worden van het geweld door de moslim groep Boko Haram (written declaration plural application dd.18/11/2019, vraag 1.1.2).

Betreffende de algemene veiligheidssituatie te Nigeria kan echter het volgende opgemerkt worden:

Uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), blijkt duidelijk dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Er dient in uw geval echter te worden vastgesteld dat geen geloof gehecht werd aan uw beweerde herkomst uit of verblijf te Dogo Nahawa / Jos - Plateau State. Op geen enkel moment gaf u aan afkomstig te zijn uit de staat Borno, Adamawa of Yobe. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Uit uw verklaringen en het administratief dossier blijkt integendeel dat u afkomstig bent uit Benin City, Edo State. Bijgevolg dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.”

De Raad kan slechts vaststellen dat in de bestreden beslissing wel degelijk rekening werd gehouden met de huidige actuele veiligheidssituatie in Nigeria en de aanwezigheid van Boko Haram. Door te verwijzen naar en te citeren uit een reisadvies van de Belgische overheid weerlegt verzoeker de omstandige motivering van de bestreden beslissing, die betrekking heeft op hemzelf en de door hem voorgehouden feiten, niet.

2.8. Waar verzoeker nog verwijst naar het gezag van gewijde van 's Raads nr. arrest 86 767 dient te worden vastgesteld dat in dit arrest de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken werd vernietigd omdat het administratief dossier niet volledig was: *“De Raad concludeert dan ook dat de onvolledigheid van het administratief dossier in casu de wettigheidscontrole op de bestreden beslissing verhindert (RvS 9 oktober 1997, nr. 68 784; RvS 17 februari 1998, nr. 71 867; RvS 16 december 1998, nr. 77 657; RvS 1 oktober 2001, nr. 99 323). Een vernietiging van de bestreden beslissing dringt zich daarom op.”*

Huidige beslissing is een beoordeling door de commissaris-generaal naar aanleiding van een volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker.

2.9. In de mate verzoeker de schending aanvoert van artikel 8 van het EVRM wijst de Raad erop dat de beslissing van de commissaris-generaal enkel een beoordeling inhoudt van verzoeker zijn nieuwe aangevoerde elementen naar aanleiding van zijn volgend verzoek om internationale bescherming en de beslissing geen verwijderingsmaatregel is.

2.10. In de mate verzoeker nog de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel door geen rekening te houden met alle elementen en voorgebrachte documenten, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker geen toelichting geeft over welke elementen en documenten hij het heeft en waarmee in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden.

2.11. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS